

תת"ע 17510/11/16 - מדינת ישראל נגד איתן רונן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

09 אפריל 2017

תת"ע 17510-11-16 מדינת ישראל נ' איתן רונן

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

איתן רונן

נאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי בעת שהוא נהג במכונית ובעת שהתקרב עם מכוניתו למעבר חציה, לא איפשר הוא עפ"י הטענה להולך רגל שחצה במעבר החציה להשלים את החציה בבטחה, וזאת בניגוד לתקנה 67 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו. הנאשם פרט כי הוא מודה בנהיגה במקום ובזמן וכן מודה בקיום מעבר החציה במקום אך כופר בביצוע העבירה.

לאור הכפירה נקבע והתקיים דין הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר נארת אבראק (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך על אתר (סומן ת/1) וכן תרשים שערך באולם ביהמ"ש (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר איתן רונן (ע.ה.1) ובמסגרת עדותו הוגשו שלושה תצלומים (סומנו נ/1, נ/2 ונ/3).

עוד העידה מטעם ההגנה רעייתו של הנאשם, הגב' עדה רונן (ע.ה.2).

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות ולעדויות הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם.

ואסביר:

לא מצאתי כי נסתרה עדות השוטר בדבר מיקום עמידתו בתצפית ברחוב אלחנן 5.

אף לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר על כי ממיקום תצפיתו היה לו שדה ראייה פתוח אל עבר הדרוש בעת האירוע.

הנאשם הגיש אמנם תצלומים ממיקום האירוע ואולם ניכר שבאף אחד מהם אין מדובר בתצלום המציג את שדה הראייה ממיקום עמידתו של השוטר ברחוב אלחנן 5.

אין מחלוקת כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 11:05 בבוקר) וגם לא מצאתי שנסתרה גירסת השוטר על כי הראות היתה טובה וכי גם נשמר קשר עין רצוף.

השוטר ידע לפרט בדו"ח אשר רשם פרטים ספציפים אשר אין בידי לסבור שיכול היה הוא או שהיה לו כביכול ענין להמציאם .

כוונתי לכך שהשוטר ידע לפרט נכונה את כיוון נסיעתו ופנייתו של הנאשם אגב כך שהנאשם מבצע את הפניה בין הנתבי הימני לנתבי השמאלי ולא בנתבי הימני בלבד.

השוטר תאר בהמשך לכך את הדברים הללו בשרטוט אשר הנאשם אישר את נכונותו (ראה דברי הנאשם בעמ' 4 שורה 5 לפרוטוקול).

למעשה, גם רעייתו של הנאשם (ע.ה.2) אישרה בעדותה (בניגוד אגב לעדות הנאשם, בכל הכבוד) (ראה נא עמוד 7 שורות 13 - 14 לפרוטוקול) על כי תיאור השוטר את אופן ביצוע פניית הנאשם ימינה הוא תיאור נכון. (ראה נא את עדותה בעמוד 9 שורות 10 - 11 לפרוטוקול).

השוטר גם ידע לפרט את כיוון חציית הולך הרגל; את העובדה שמדובר היה בהולך רגל מבוגר עם תיק מסוג עגלה; את זאת שהולך הרגל הספיק להגיע למיקום על מעבר החציה שהוא בין הפס השני לשלישי של מעבר החציה מתוך 12 הפסים של מעבר החציה; וכי רכב הנאשם חלף על פניו והמשיך בנסיעה אגב כך שהולך הרגל האט את מהירות הליכתו בשל כך.

כאמור, אינני סבור שלשוטר היו כביכול עניין או יכולת להמציא כביכול מהרהורי לבו את כל הפרטים הספציפים האלה.

השוטר נחקר ע"י הנאשם בחקירה נגדית בבית המשפט וגם נשאל לגבי נוכחות של אוטובוס אשר לשיטת הנאשם הסתיר לשוטר.

אלא שהשוטר הסביר כי אם היה דבר מה שהיה מפריע לו בשדה הראייה בעיתוי הרלבנטי אזי היה הוא מציין זאת, וכי כאמור שדה הראייה שלו היה תקין.

הנאשם הכיר בעדותו בכך שלמעשה לא הבחין הוא כלל בשוטר אלא רק כאשר השוטר כבר הורה לו לעצור .

(ראה נא לענין זה את עדות הנאשם בעמוד 6 שורות 15 - 16 לפרוטוקול).

רוצה לומר שהנאשם לא יכול היה להעיד, להבדיל מאשר רק לשער, היכן בדיוק עמד השוטר ומה היה קו הראיה של השוטר, שהרי כאמור, הנאשם לא ראה את השוטר בעיתוי הרלבנטי להימצאות רכב הנאשם על מעבר החציה אלא ראה את השוטר רק בשלב מאוחר מזה (רק בשלב שבו כבר השוטר הורה לו לעצור).

אשת הנאשם (ע.ה.2) הודתה בחקירתה הנגדית כי למעשה לא ממש ראתה היא היכן עמד השוטר. (ראה נא את עדותה של ע.ה.2 בעמוד 9 שורות 17 - 21 לפרוטוקול).

מעדויות הנאשם ורעייתו עולה גם, בכל הכבוד, כי איש מהם לא הבחין בתמרור 306 שהיה במקום.

(ראה נא את עדות הנאשם בעמוד 7 שורות 7 - 12 לפרוטוקול וראה נא עדות רעייתו של הנאשם בעמוד 9 שורות 22 - 23 לפרוטוקול).

יוזכר בהקשר זה כי תמרור 306 הינו תמרור רלבנטי במקום, והוראתו היא "תן זכות קדימה להולכי רגל החוצים".

אף אין טענה בתיק זה בדבר היכרות קודמת כלשהי כביכול בין השוטר לנאשם או לרעיית הנאשם, וכאמור התרשמותי היא שהשוטר היה אובייקטיבי ואף הוברר כי השוטר רשם על אתר באופן אובייקטיבי את דבר תגובת הנאשם.

הנאשם סיכם וטען כי לדעתו השוטר טעה וראה הולך רגל לאחר שהוא (הנאשם) כבר עבר את מעבר החציה.

צר לי, אך בכל הכבוד והערכה לנאשם ולרעייתו הנכבדים, התרשמותי על בסיס מה אשר הובא בפני בדיון ההוכחות בתיק זה היא שאין הדבר כך, וכי השוטר לא נקלע לטעות.

לאחר כל זאת, ואף שאני ער לכך עדותו של השוטר הינה עדות יחידה מטעם התביעה בתיק זה, מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 09 אפריל 2017, במעמד הצדדים.